

Talka 2016. gada 12. jūlijā Staru akmeņi staro

Tā mūs sagaida Staru akmeņi

Attīrām vietu Māras istabiņai

Skats uz galveno ceļu un 1.vārtiem

Laužam ceļu uz vietu, kur nākotnē būs dīķis

Talkas beigās viss jau ir citādāk

Te strādā Agris ar savu saimi

Visi koki taisni auga, lazdiņš auga līkumains;
Lazdiņam daudz bērniņu, visi kaula kažokos.

Skaniet meži rīta agri, skaniet vēlu vakarā.
Dienas vidū neskaniet, tad bitītes medu nesa.

Runāj priede, runāj egle, runāj bērza galotnīte,
Ozoliņš atrunāja pret visiem kociņiem.

Kaut biežāk būtu tik raženi palīgi

Aiz upītes melni alkšņi sudrabiņa ziediņiem;
Es gribēju vienu raut, visi bira skanēdami.

Vij, Dieviņi, zelta jostu apkārt manu novadiņ,
Lai nenāca sveša salna šai vietā ziedu raut.

Man Laimiņa kroni pina, kalniņā sēdēdama,
Pats Dieviņš ziedus lasa, pa lejiņu staigādams.

Dieva galda apkārtnē

Daži paliek uz nakti

Ģimenes stūrītī gaida talkas zupa

Skats uz Laika vārtiem

Laima man viešņa nāca; kādu tai krēslu ceļu?

Baltas vilnas grozu cēlu, lai mūžiņu vieglu lika.

Paēduši, padzēruši, pateicam Dieviņam!

Dieva galdi, Māras maize, mūsu pašu sūra vara.

